

Sygnatura akt III RC 361/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29-12-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Dobrychłop

Protokolant: s. sekr. sąd. Lidia Nowaczyk-Bujek

po rozpoznaniu w dniu 15-12-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. D. (1)

przeciwko J. D.

- o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Agnieszka Dobrychłop

Sygn. akt III RC 361/16

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2016r. powód W. D. (1) złożył pozew przeciwko J. D. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 4 stycznia 2006r. w sprawie o sygn. akt I C 438/05 zasądzającego od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie 200 zł. miesięcznie, płatnych do 20-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 września 2006r.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwana złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koninie, twierdząc iż nie została przez powoda zapłacona kwota 2.900,00 zł. tytułem zaległych alimentów. W ocenie powoda, powyższe nie opiera się na prawdzie, bowiem zgodnie z oświadczeniem – pokwitowaniem z dnia 16 kwietnia 2010r. pozwana otrzymała pożyczkę pieniężną od powoda w wysokości 10.000,00 zł na poczet alimentów za okres od maja 2010r. do kwietnia 2015r. Tym samym, pozwana bezzasadnie wszczęła postępowanie egzekucyjne wobec powoda, wbrew treści w/w pokwitowania oraz uzgodnień stron w tym zakresie.

Na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2016r. pozwana informacyjnie podała, iż wniosek egzekucyjny skierowany do Komornika Sądowego dotyczył zaległych alimentów, niezapłaconych przez powoda. Kwota tychże zaległych alimentów została wyegzekwowana od powoda w toku postępowania egzekucyjnego. Kwota 10.000,00 zł., o której stanowi oświadczenie, dołączone do pozwu przez powoda nie pokrywa alimentów, które należały się za wskazany okres w tymże oświadczeniu. W treści pisma procesowego z dnia 29 sierpnia 2016r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa, bowiem nie zachodzą przesłanki do jego uwzględnienia, gdyż wniosek egzekucyjny był zasadny – dotyczył zaległych alimentów za okres 15 miesięcy tj. od lipca 2014r. do września 2015r., zaś postępowanie egzekucyjne zostało

zakończone wskutek spłaty zadłużenia. Nadto, podkreśliła, iż kserokopia oświadczenia – pokwitowania z dnia 16 kwietnia 2010r./ k.5/ nie stanowi prawdziwego i wiarygodnego dowodu na okoliczność otrzymania pożyczki, bowiem owa kwota stanowiła nadpłacone alimenty, która zgodnie z ustaleniami stron miała być przeznaczona na spłatę zadłużenia syna.

Sąd, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 4 stycznia 2006r. w sprawie I C 438/05 w pkt 3 zasądzone od powoda W. D. (1) na rzecz pozwanej J. D. alimenty w kwocie po 200 zł. miesięcznie płatne do jej rąk w terminie do dnia 20-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat renty. W dniu 26 września 2006r. pkt 3 w/w wyroku nadano klauzulę wykonalności.

Dowód: akta sprawy I C 438/05 k. 65-66.

W dniu 16 kwietnia 2010r. strony niniejszego postępowania w obecności dwóch świadków M. D. (1) oraz A. D. (1) sporządziły w wersji komputerowej oświadczenie, zgodnie z którym pozwana J. D. przyjęła na poczet alimentów zasądzonych wyrokiem sądu kwotę 10.000,00 zł. tj. **od dnia 01.05.2010r. do 30.06.2014r.** tytułem spłaty zadłużenia w Bankach ich syna M. D. (2). Okres nadpłaty alimentów obejmował 50 miesięcy. Po pewnym czasie powód ponownie sporządził odręcznie oświadczenie dotyczące w/w nadpłaty alimentów, jednakże jego treść nie odzwierciedlała całkowicie poprzedniej treści komputerowego oświadczenia oraz autentycznych ustaleń stron, zmieniała okres, w który miała być zaliczona kwota 10.000 poprzez jego wydłużenie tj. od dnia 01.05.2010r. do 30.04.2015r.

Kwota 10.000 zł została przekazana, zgodnie z oświadczeniami na spłatę długów syna stron M.

Powód od lipca 2014r. do września 2015 roku nie regulował należności alimentacyjnych wobec pozwanej J. D..

Dowód: oświadczenie – pokwitowanie (k. 40, 5, 50), częściowo wyjaśnienia powoda k. 51-51v, wyjaśnienia pozwanej k. 51v, 57v-58, zeznania świadka A. D. (1) k. 55v-56

W dniu 18 kwietnia 2016r. pozwana wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koninie M. W. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec powoda W. D. (2) należności alimentacyjnych w kwocie 2.940 zł. za okres od **1 lipca 2014r. do 30 września 2015r.** Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016r. Komornik Sądowy zakończył postępowanie egzekucyjne na skutek spłaty zadłużenia.

Dowód: akta sprawy egzekucyjnej Kmp 12/16 k. 1,31, postanowienie k. 32-32v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych dowodów. Dokumenty zebrane w sprawie nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. D. (2) oraz pozwanej, bowiem były spójne, logiczne i konsekwentne, nadto korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym i zasadami doświadczenia życiowego. Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego w zakresie prawdziwości i autentyczności oświadczenia przedłożonego przez pozwaną i co do uregulowania przez niego całości alimentów kwotą 10.000zł. za wskazany w przedłożonym przez niego oświadczeniu okres. Żadna ze stron bowiem nie podważyła autentyczności złożonych przez siebie oświadczeń. Pozwana wręcz przyznała, że podpisała to drugie oświadczenie przyniesione jej przez syna M.. Wprawdzie nie potrafiła ona powiedzieć kiedy to nastąpiło, ale z pewnością po spisaniu tego przedłożonego przez nią. Na rozprawie w dniu 24 listopada 2016r. świadek M. D. (2) odmówił składania zeznań.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując oceny prawnej powództwa Sąd Rejonowy zważył, że jego podstawę prawną statuował art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności

w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. Należy przy tym podkreślić, iż powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 roku sygn..akt II CSK 679/13 LEX 1475081). Innymi słowy, wytoczenie powództwa opozycyjnego jest niedopuszczalne w sytuacji, gdy wygasła wykonalność tytułu wykonawczego na skutek wyegzekwowania całego świadczenia. Jeżeli zobowiązanie na skutek zapłaty lub innego zdarzenia przestało istnieć, tytuł nie jest już zdolny do bycia egzekwowanym.

W rozpoznawanej sprawie brak było zatem podstaw prawnych do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Koninie 4 stycznia 2006r. wydanego w sprawie I C 438/05 co do kwoty 2.940,00 zł. za okres od dnia 01.07.2014r. do dnia 30.09.2015r., wyegzekwowanej w toku postępowania egzekucyjnego. W tym zakresie tytuł wykonawczy nie może być już ponownie egzekwowany, co wyklucza możliwość „skorzystania” przez dłużnika z powództwa przeciwegzekucyjnego, bowiem w tym zakresie tytuł wykonawczy wygasa, zaś powództwo oparte o art. 840 k.p.c. jest bezprzedmiotowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2015r. I ACa 857/14), a taka też podstawa prawna dochodzonego roszczenia została wskazana przez powoda, reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika procesowego. W przypadku, gdy strona jest reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, wskazanie podstawy prawnej, aczkolwiek nie jest konieczne, ale determinuje kierunek rozpoznania sprawy. Wskazanie przez powoda przepisów prawa materialnego, mających stanowić podstawę prawną orzeczenia, nie pozostaje bez znaczenia dla przebiegu i wyniku sprawy, albowiem pośrednio określa także okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu, zwłaszcza wtedy, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1999 r., sygn. akt I CKN 252/98).

Oceniając rozpoznawaną sprawę w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, na marginesie należy wskazać, iż wobec braku dobrowolnego uiszczenia należności wynikającej z tytułu wykonawczego, pozwana złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec zaległych alimentów za okres od 1 lipca 2014r. do 30 września 2015r. Okres ten uzasadniała treść porozumienia zawartego przez strony, którego istotą było zaliczenie kwoty 10.000zł. przekazanej przez powoda pozwanej na poczet przyszłych alimentów celem spłaty zadłużenia syna M.. Intencją stron, zarówno w przypadku jednego jak drugiego oświadczenia było to, iż powód dokona nadpłaty alimentów. Wolą pozwanej nie było obniżenie alimentów i tym samym zmiana stosunku alimentacyjnego wynikającego z wyroku rozwodowego, a jedynie zaliczenie kwoty 10.000 zł na poczet przyszłych alimentów. Zatem skoro powód nie zapłacił alimentów za okres wskazany we wniosku egzekucyjnym, czemu sam nie przeczy, pozwana miała prawo ich wymagać. Powód był błędnie przekonany, że kwota 10.000zł wyczerpuje alimenty za okres wskazany w przedłożonym przez niego oświadczeniu, świadczyłoby to o ich obniżeniu, co bynajmniej nie było zamiarem stron, a już na pewno pozwanej.

Wobec powyższych okoliczności, Sąd w pkt 1 wyroku oddalił powództwo, jako bezzasadne.

W związku z przegraniem sprawy, powód zgodnie z art.98 § 1 k.p.c. ma obowiązek zwrotu kosztów procesu stronie wygrywającej. Na kwotę 1200 złotych złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej określone zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR Agnieszka Dobrychłop